

A sada evo i jednog malog dodatka koji iz tehničkih razloga (vidi pod agenti i prava) ne možemo objaviti u Parseku. Zato, šaljem privatni mali poklon svima autorima iz ovog broja...

Jedna od dobitnica Rhyslingove nagrade je i Ursula K. Le Guin, koja je Rhyslinga osvojila 1982. za poemu The Well of Baln. Pjesma je objavljena u zbirci Hard Words & Other Poems (1981) i po karakteru bi mogla spadati u Orsinijske priče.

Zahvaljujemo Fanči na prijevodu, i naglašavamo da je baš ova pjesma bila glavni okidač za broj posvećen poeziji....

Balnov bunar

(The Well Of Baln)

Ursula K. Le Guin

S engleskog preveo: Marko Fančović

1. Grof Baln

Ja plemić sam velikoga imanja
stasom poput hrastova stabla
moje su najstarije šume, hrast i jasen,
i planinska jezera
gdje labudovi u jesen dižu vjetar na oluju
drugim lovcima nevidljivi. Baštinik sam
kuće od sedam stotina soba
čiji je kutni kamen Stojni Kamen Balna.
Moje srce kuca sporo i čvrsto kao veliko zvono.
Ali u središtu moje kuće i srca rupa
je kružna i crnja od moje kape od dabrovine
i dublja od rudnika, dublja od korijenja rijeka
I svo lišće i dijamanti i lovački psi
padaju u nju, i sati i oči i riječi
što ih više stežem to brže odu
i nestanu. Ni zvijezde, ni kretnje.
Suha se spušta, mračna i suha.
Ni konopa, ni vjedra. Ni odjek mog glasa
ili bilo čijeg. Šupljina
i dugi mračni kamen do dolje.

Pustio sam svoju svijeću da padne u bunar
iz svoje sam lovačke puške pucao u njega

Ništa nije zablistalo niti se pomaklo i nikad neće.

Što vrijedi biti plemić?

2. Balnova Žena

Zašto ide tamo dolje sa svojom puškom
Svojim starim psom ili vrećom
poreznog zlata iz istočnih sela?
Zašto odlazi u tu odaju?
Prazan podrum poput zatvorske ćelije,
Ni vrata, ni stolca, ni raspela, ni prozora,
gol. On uđe pa zatvori vrata.
Čula sam ga da priča naglas.

Izašao je bez zlata
Psa nikad više nisam vidjela.
Nije mi se obratio taj dan
Niti me u oči pogledao cijeli mjesec
U mračno rano jutro u našoj postelji
osjetila sam da drhti, ali progovorio nije.

Kad bih znala čega se plaši!
Prepuzala sam tu odaju na rukama i koljenima,
moleći se. Tamo nema ničega.
Ništa čuvano, pod je gol.
Ništa, ništa strašno.

1. Count Baln

I am a nobleman of vast estate,
girthed like an oak tree.
I own the oldest forests, oak and ash,
and the mountain lakes
where swans in autumn beat the wind to storm
unseen by other hunters. I am heir
to the house of seven hundred rooms,
its cornerstone the Standing Stone of Baln.
My heart beats slow and sound as a great bell.
But in the center of my house and heart a hole
is round and blacker than my beaver hat
and deeper than mines, deeper than the roots of rivers.
And all the leaves and diamonds and hounds
fall into it, the hours and eyes and words,
the closer that I clutch them sooner gone,
and disappear. No star, no stir.
Dry it goes down, dark and dry.
No rope, no bucket. No echo of my voice
or any voice. The hollowness
and the long dark stone way down.

I have let my candle fall into the well.
I have fired my hunting rifle into it.

Nothing shone or stirred or ever will.

What is the use of being a nobleman?

2. Baln's Wife

Why does he go there with his gun,
his old dog, or the sack
of rentgold from the eastern villages?
Why does he go into that room?
An empty cellar like a prison cell,
no door, no chair, no crucifix, no window,
bare. He goes in and he shuts the door.
I heard him speak aloud.

He came out without the gold.
I never saw the dog again.
He did not speak to me that day
nor look me in the eye that month.
In the dark early morning in our bed
I felt him shaking, but he did not speak.

If I knew what he feared!
I have searched that room on hands and knees
praying. There is nothing there.
Nothing stored; the bare floor;
nothing, nothing to fear.

3. Balnova Kći

Bila sam dolje u tom bunaru stotinu puta
Igrala sam se s djecom čija kosa je bijela
u jednoj od zemalja dolje u bunaru
gdje sve su stijene staklo.

Ako kreneš u stranu prerano
uđeš u slijepe tunele,
Bijele ptice, bijeli bikovi bez očiju.
Moraš nastaviti dolje.

Ako odeš sve niže i niže
osoba u čamcu na sporoj rijeci
u tamnom mjestu je rekla
barem ćeš izaći skroz.

Umjesto toga prešla sam u čamcu
Platila sam brodaru očevim zlatom
Ali se on nasmijao i vratio mi ga.

Sviđa mi se zemlja s druge strane.

3. Baln's Daughter

I have been down that well a hundred times.
I used to play with children with white hair
in one of the countries down inside the well
where all the rocks are glass.

If you turn to the side too soon
you get in the blind tunnels.
White birds, white bulls without eyes.
You have to go on down.

If you go down and down,
the person in the boat on the slow river
in the dark place said,
you will come clear out at least.

I crossed in the boat instead.
I paid the boatman with my father's gold;
he laughed and gave it back.

I like the country on the other side.